

عنوان مقاله:

درآمدی بر برخی از مهمترین روشهای قرآنی پژوهی مستشرقان (با تاکید بر حوزه ایالات متحده آمریکا)

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های قرآنی، دوره 18، شماره 33 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سید حسین علوی - دانشجوی دکتری قرآن و مستشرقان جامعه المصطفی العالمیه

محمدجواد اسکندرلو - دانشیار جامعه المصطفی العالمیه

محمدحسن زمانی - استادیار جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

بررسی روشهای مورد استفاده قرآنی پژوهان غیر مسلمان یا به اصطلاح مستشرقان قرآنی پژوه، از جدیدترین موضوعات درخور توجه در مطالعات قرآنی است. در این تحقیق تلاش شده تا برخی از مهمترین روشهای قرآنی پژوهی مستشرقان، هرچند به صورت مختصر، کشف، تبیین و تحلیل شود. روشهای قرآنی پژوهی مستشرقان، ضمن تاثیرپذیری از پارادایمهای فکری - علمی رایج در غرب و نقد کتاب مقدس، متنوع است که مهمترین آنها، یعنی روش نقد متنی و روش نقد ادبی، از زیر روشهای نقد تاریخی به معنای عام آن، روش نقد پدیدارشناسانه و روش نقد تطبیقی مدنظر این تحقیق است. برونداد آن نیز این بوده که این روشها غالبا همان نگاه عهدینی را بدون توجه به تفاوتهای ماهوی و زمینههای قرآن و وحیانی با متون عهدین تحریف شده، به قرآن کریم داشته اند و قرآن را به مثابه متنی بشری تلقی کرده و روشهای سازگار با جهان بینی مادی و خاص متون بشری را بر آن تحمیل کرده اند.

کلمات کلیدی:

قرآن، روش نقد تاریخی، روش پدیدارشناسی، روش تطبیق و مقایسه، روشهای قرآنی پژوهی مستشرقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1185180>

